

udenrigsministerium til udtalelse; udenrigsministeriet tilslutter sig, at der under hensyn til de fra dansk side fremførte betæneligheder ikke finder en tiltrædelse af konventionen sted, men finder det ønskeligt, at der foretages sådanne ændringer i den danske indfødsretslov, at den kommer i overensstemmelse med bestemmelserne i FN-konventionen.

Embedsmænd fra de ministerier i Danmark, Finland, Norge og Sverige, hvorunder statsborgerretslovgivningen hører, har herefter holdt møder i Stockholm og København med henblik på fremme af de i betænkningen indeholdte forslag. Det blev herunder oplyst, at man fra norsk side fremdeles ønsker at tiltræde konventionen om begrænsning af statsløshed, medens der fra svensk side endnu ikke forelå nogen endelig standpunkttagen hertil. På denne baggrund var der mellem mødedeltagerne enighed om at konstatere, at det af hensyn til bevarelsen af den nordiske retsenhed på statsborgerretslovgivningens område var nødvendigt både i Norge og i Sverige og Danmark at gennemføre de ændringer af de nordiske statsborgerretslove, som følger af konventionen. Endvidere blev det oplyst, at man fra norsk og svensk side er rede til at fremsætte forslag til ændring af statsborgerretslovene af 1950 i overensstemmelse med de i forbindelse med betænkningen udarbejdede forslag og at søge forslagene gennemført således, at ændringerne kan træde i kraft den 1. januar 1969. Fra finsk side forelå udarbejdet et lovforslag, hvorved den finske statsborgerretslovgivning fremtidig i hovedsagen bliver overensstemmende med statsborgerretslovgivningen i de øvrige nordiske lande; da lovforslaget havde sammenhæng med en ændring af den finske grundlov „Regeringsformen“, som allerede var vedtaget, og som skulle træde i kraft den 1. juli 1968, var det hensigten at fremme det finske forslag om ændring af statsborgerretsloven således, at det også kunne træde i kraft den 1. juli 1968.

Fra finsk side er det senere oplyst, at en lov i overensstemmelse hermed, „Medborgarskapslag“, er udfærdiget den 28. juni 1968 (Lov nr. 401-1968) og er trådt i kraft den 1. juli 1968. — Endvidere er det fra svensk side oplyst, at der i statsrådet er truffet bestemmelse om, at der over for den svenske rigsdag skal fremsættes forslag om at godkende FN-konventionen om begrænsning af statsløshed og om at vedtage forslag til lov om ændring af den svenske statsborgerretslov.

På det således foreliggende grundlag er nærværende lovforslag udarbejdet; lovforslaget er — bortset fra nogle ændringer af rent redaktionel karakter — i overensstemmelse med det lovforslag, der er

indeholdt i betænkningen, og til hvilken man derfor kan henvise; det bemærkes i denne forbindelse, at forslaget om nedsættelse af opholdsfristen ved naturalisation af nordiske statsborgere til 3 år ikke har fundet udtryk i lovforslaget; dette skyldes, at naturalisation i Danmark i henhold til grundlovens § 44 skal ske ved lov i hvert enkelt tilfælde, og de hertil hørende bestemmelser finder derfor kun udtryk i et cirkulære, som udfærdiges af indenrigsministeriet herom på grundlag af forhandlinger med folketinget og folketingets indfødsretsudvalg. Et sådant cirkulære — til afløsning af det hidtidige nr. 51 af 24. marts 1952 — er udfærdiget af indenrigsministeriet den 6. juni 1968; cirkulæret er aftrykt som bilag til nærværende lovforslag.

Under hensyn til det, der er anført af de danske repræsentanter, jfr. den fællesnordiske betænkning side 26, findes det fremdeles ikke tilrådeligt, at Danmark tiltræder FN-konventionen om begrænsning af statsløshed; det skal herved oplyses, at konventionen indtil nu er blevet underskrevet af Den Dominikanske Republik, Frankrig, Israel, Nederlandene og Storbritannien, og at Storbritannien er den eneste stat, der indtil nu har ratificeret konventionen.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til nr. 1 (§ 3, stk. 1).

Ændringsforslaget til denne bestemmelse er begrundet i ønsket om at foretage sådanne ændringer i indfødsretsloven, at den opfylder kravene i FN-konventionen om begrænsning af statsløshed.

Efter den nugældende bestemmelse i indfødsretslovens § 3, stk. 1, er det for, at en udlænding, der i et vist tidsrum har haft ophold her i landet, kan gøre krav på at erhverve dansk indfødsret ved at afgive erklæring herom, en betingelse, at vedkommende er født her i landet og har haft bopæl her fra fødslen indtil erklæringens afgivelse, som skal finde sted i tiden mellem hans 18. og 23. år.

Ifølge FN-konventionens art. 1 påhviler det en kontraherende stat på visse nærmere vilkår at give statsborgerret til personer, som fødes på vedkommende stats territorium, og som ellers ville blive statsløse. Det står den kontraherende stat frit for enten at lade statsborgerrettens erhvervelse indtræde umiddelbart i kraft af selve fødslen på territoriet eller at gøre statsborgerrettens erhvervelse afhængig af, at den statsløse indgiver ansøgning herom.

Da det første alternativ fuldstændigt strider imod de hidtil fulgte principper for erhvervelse af statsborgerret i de nordiske lande, og da det andet